

## Μητροπολίτης Ιλαρίωνας: Μετά το θάνατο η ανθρώπινη ψυχή συναντάει τον Χριστό

[gallery end=6]

Το Σάββατο του Λαζάρου, στις 16 Απριλίου 2011, ο Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας, Πρόεδρος του Τμήματος Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας, προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας στον Ιερό Ναό της Παναγίας Πάντων θλιβομένων η χαρά της Μόσχας πλαισιούμενος από τον πρώτο Αντιπρόεδρο της Επιτροπής Παιδείας της Ρωσικής Εκκλησίας Αρχιμανδρίτη Κύριλλο Γκοβορούν, κληρικούς στελέχη του ΤΕΕΣ, κληρικούς του Ναού.

Το Σάββατο του Λαζάρου είναι μια ιδιαίτερη μέρα στην ιστορία του Ιερού Ναού της Παναγίας Πάντων θλιβομένων η χαρά, διότι αυτή την ημέρα το 1948, όταν η Εκκλησία μας εορτάζει την Ανάσταση του Λαζάρου, ο Ναός λειτουργήθηκε για πρώτη φορά μετά από σχεδόν δυο δεκαετίες, όταν στις αρχές της δεκαετίας 30΄ του περασμένου αιώνα τον έκλεισαν οι σοβιετικές αρχές.

Μετά το πέρας της Θείας Συνάξεως ο Μητροπολίτης Ιλαρίωνας στο θείο λόγο αναφέρθηκε στο θαύμα της αναστάσεως του Λαζάρου.

«Αυτόν τον άνθρωπο, ο οποίος έμεινε στον τάφο εδώ και τέσσερις ημέρες και το σώμα του άρχισε ήδη να διαλύεται, ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός ανέγειρε με τη δύναμή του για να επιβεβαιώσει τους μαθητές και όλους τους οπαδούς του ότι η εκ νεκρών ανάσταση είναι εφικτή και ότι η δύναμη του Θεού, υπερβαίνοντας την ανθρώπινη αδυναμία, είναι σε θέση να επαναφέρει στη ζωή εκείνο, το οποίο έπληξε ο θάνατος. Ο ίδιος ο Κύριος είναι πηγή ζωής, είναι η ζωή και η ανάσταση και γι' αυτό το λόγο έχει απόλυτη εξουσία ζωής και θανάτου. Έχει εξουσία να κάνει θάνατο ζωή και να αναγείρει ολόκληρο το ανθρώπινο γένος...

Ακόμα και μεταξύ των μαθητών του Χριστού υπήρχαν ορισμένοι, οι οποίοι τον προσκύνησαν μετά τη δική του Ανάσταση, αλλά ήταν εκείνοι, οι οποίοι αμφισβήτησαν. Με την έγερση του Λαζάρου ο Κύριος έδειξε ότι είναι πηγή ζωής και ότι ο καθένας που πιστεύει σε Αυτόν δε θα πεθάνει, αλλά θα έχει ζωή αιώνιο (πρβλ. Ιω. 3. 16).

Κάθε άνθρωπος, που ακολουθεί την πορεία της ζωής του, αναπόφευκτα πλησιάζει στο φοβερό κατώφλι του θανάτου. Κάθε ημέρα που ζήσαμε γινόμαστε ακριβώς μια μέρα πιο κοντά σε αυτό το γεγονός. Δε γνωρίζουμε την ώρα του θανάτου μας, αλλά γνωρίζουμε ότι κάθε μέρα πλησιάζουμε και σαν άνθρωποι φοβόμαστε αυτή τη στιγμή. Όμως σαν χριστιανοί πρέπει να θυμόμαστε ότι ο θάνατος

αποτελεί μετάβαση στην αιώνια ζωή και ότι ο θάνατος είναι κοίμηση, η οποία ακολουθείται από την εκ νεκρών ανάσταση.

Στο τέλος του Συμβόλου της πίστεως λέμε: «Προσδοκώ ανάστασιν νεκρών και ζωήν του μέλλοντος αιώνος». Η πίστη στην εκ νεκρών ανάσταση είναι μέρος της διδασκαλίας της Εκκλησίας και ένα από τα δόγματα επί των οποίων στηρίζεται η προσδοκία μας. Πρέπει να θυμόμαστε ότι πάντα δυνατά στο Θεό. Ορμώμενοι από την ανθρώπινη λογική είναι εξαιρετικά δύσκολο να φανταστούμε ότι το σώμα, που υπέστη φθορά, αναμίχθηκε με το χώμα και έπαυσε να υπάρχει, κάποια στιγμή θα αναπλασθεί. Ο Κύριος δε θα αναπλάσει το σώμα μας από το ίδιο υλικό, από το οποίο δημιουργήθηκε, θα είναι κάποιο άλλο υλικό, όπως μας επιβεβαιώνουν οι Άγιοι πατέρες. Άλλα ο καθένας θα έχει δικό του σώμα, όπου θα κατοικήσει η ψυχή του και όλη η ανθρωπότητα, η οποία υπάρχει σήμερα σε αυτή τη γη, κάποια στιγμή θα βρεθεί σε μια άλλη Βασιλεία και σε μια άλλη κατάσταση. Παρόλο που ο άνθρωπος θα έχει ένα άλλο σώμα, οι άνθρωποι θα γνωρίζουν ο ένας τον άλλο, και οι σχέσεις που έχουμε συνάψει στη γή, θα συνεχίζονται και στον άλλο αιώνα, σύμφωνα με την υπόσχεση του Κυρίου.

Το σημερινό γεγονός μας υπενθυμίζει αυτή την προοπτική της αιώνιας ζωής: δεν υπάρχει θάνατος για το χριστιανό διότι ακολουθείται αναπόφευκτα από την ανάσταση. Αυτή την ημέρα θα επαναφέρουμε στη μνήμη μας επανειλημμένως ότι μετά το θάνατο η ανθρώπινη ψυχή συναντάει το Χριστό. Και όμως για μεν αυτή η συνάντηση θα αποτελέσει πηγή χαράς και μακαριότητας, για δε, οι οποίοι στη διάρκεια της επίγειας ζωής τους αντιτάχθηκαν στη βούληση του Θεού και ακολούθησαν την ανθρώπινη αμαρτωλή τους βούληση, πηγή θλίψεως και βασάνων. Να προσευχηθούμε στον Κύριο ώστε κατά την ανάσταση να συναντήσουμε μαζί τον Κύριο Ιησού Χριστό όχι ως φοβερό Κριτή, ο Οποίος θα μας ελέγχει τις αμαρτίες και αδικίες μας, αλλά ως φιλεύσπλαχνο και στοργικό Πατέρα, ο Οποίος θα μας συγχωρέσει τις αμαρτίες και θα μας βάλει στη Βασιλεία των Ουρανών.

Εισερχόμενοι στη Μεγάλη Εβδομάδα ας να σκεφτόμαστε όχι μόνο τις αμαρτίες μας αλλά και τις τελευταίες μέρες της επίγειας ζωής του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ο Οποίος με τα πάθη και το θάνατό Του μας λύτρωσε από τις αμαρτίες, και με την ανάστασή Του άνοιξε στο ανθρώπινο γένος δρόμο προς την ανάσταση. Αμήν».